

# Бабусенція

Іван Драч

Ой оце чудне дівчатонько, ой-я,  
Щосуботоньки їде з містонька  
До бабоньки, до бабусеньки, ой.  
Лишає свої інфузорії-туфельки,  
Скидає свої лаковані туфельки,  
Одягає куфайчатко порване, ой-ой-оєчки.  
У бабцюлі, у бабусеньки, ой,  
Взува старі чоботи-шкарбани,  
Бабчині чоботи-чоботищеньки.  
Наносить води повну балію —  
Ще відро, ще відро, ще відеречко,  
Та в баняки, банячища, ой,  
Та любисток зімліє в горнятах,  
Аж зімліє бабусина хата, ой-ой-ой,  
Хата, хатуся, хатинонька,  
Хатусенька, Хата Стріхівна, ой.  
— Заворожи мені, бабченько, ой-я,  
Бабусенько, бабуліня, бабусенція.  
Ой гаряча, ой бабулик, ой-ой-ой-єчки.—  
Ляпотить, хлюпотить у ночовоньках  
Дівуліня, дівчина, дівогоренько,  
А бабуся так і вештається, ой-я,  
А бабище все шупортається, ой-я,  
З кочергами, з баняками, банячищами...  
Внучка, внученька, студентонька  
Спить у баби на ряднищі, на рядні  
Під кожухом, кожушиськом, кожушариськом.  
На лежанці в цмоки цмокає, аж оєчки.  
(Випадає їй казьонний дім,  
І валет бубновий в нім,  
Туз хрестовий заберу,  
Швидше вже сама помру...)  
А дівуля, дівчинина, дівувальниця  
До кожуха, кожушенька так і горнеться,  
А бабуся, бабуліня, бабусенція  
До дівчиська, дівчиинська так і тулиться —  
Сиротина ж, сиротуля, сиропташечка,

Бабумамця, бабутатко, бабусонечко...